

PAKKAUSSELOSTE

1. Eläinlääkkeen nimi

Rapidexon vet 2 mg/ml injektioneste, liuos

2. Koostumus

Yksi ml sisältää:

Vaikuttava aine:

Deksametasoni (deksametasoninatriumfosfaattina) 2,0 mg

Apuaine:

Bentsyylialkoholi (E1519) 15,0 mg

Kirkas, väritön liuos, lähes hiukkaseton.

3. Kohde-eläinlaji(t)

Hevonen, nauta, sika, kissa ja koira.

4. Käyttöaiheet

Hevonen, nauta, sika, koira ja kissa:

Tulehduksellisten tai allergisten tilojen hoitoon.

Naudoilla:

Primaarin ketoosin (asetonitauti) hoito.

Poikimisen käynnistys.

Hevosilla:

Niveltulehduksen, limapussintulehduksen tai jännetuppitulehduksen hoito

5. Vasta-aiheet

Hätätilanteita lukuun ottamatta valmistetta ei tule antaa eläimille joilla on diabetes mellitus (sokeritauti), munuaisten vajaatoiminta, sydämen vajaatoiminta, lisämunuaiskuoren liikatoiminta (Cushingin tauti) tai osteoporoosi.

Ei saa käyttää virusinfektioiden vireemisessä (virusta erittävässä) vaiheessa tai systeemisissä (koko elimistön) sieni-infektiotapauksissa.

Ei saa käyttää eläimillä, joilla on maha-suolikanavan tai sarveiskalvon haavaumia tai demodikoosi.

Ei saa käyttää nivelensisäisesti, jos havaitaan merkkejä murtumasta, bakteeriperäisestä niveltulehduksesta tai aseptisesta luukuoliosta (solukuolema).

Ei saa käyttää tapauksissa, joissa esiintyy yliherkkyyttä vaikuttavalle aineelle, kortikosteroideille tai apuaineelle.

Katso kohta Erityisvaroitukset.

6. Erityisvaroitukset

Erityiset varotoimet, jotka liittyvät turvalliseen käyttöön kohde-eläinlajilla:

Käytettäessä valmistetta poikimisen käynnistämiseen naudalla, jälkeisten jäämisen esiintymistiheys voi olla korkea ja siitä mahdollisesti voi seurata kohtutulehdus ja/tai lisääntymiskyvyn heikentyminen. Eläinlääkärin tulee seurata eläimen vastetta pitkäaikaiseen hoitoon säännöllisin väliajoin.

Kortikosteroidien käyttö hevosilla on tiedettävästi aiheuttanut laminiittia (kaviokuumetta). Siksi kortikosteroideilla hoidettavia hevosia on tarkkailtava usein hoidon aikana.

Vaikuttavan aineen farmakologisten ominaisuuksien vuoksi on noudatettava varovaisuutta, kun valmistetta käytetään eläimille, joilla on heikentynyt vastustuskyky.

Eläinryhmiä hoidettaessa käytä lääkkeenottokanyyliä välttääksesi tulpan liiallista puhkomista.

Asetonitautitapauksia ja poikimisen käynnistämistä lukuun ottamatta kortikoidien käytön tavoitteena on pikemminkin kliinisten oireiden lievittäminen kuin paranemisen aikaansaaminen.

Nivelensisäisen injektion jälkeen nivelen rasittamista tulisi vähentää kuukauden ajaksi ja niveltä ei tulisi leikata kahdeksaan viikkoon.

Vain 25 ml pulloa tulee käyttää kissojen, koirien ja pienten porsaiden hoitoon, tulpan liiallisen puhkomisen ehkäisemiseksi.

Erityiset varotoimenpiteet, joita eläinlääkettä eläimille antavan henkilön on noudatettava:

Jos vahingossa injisoit itseesi valmistetta, käänny välittömästi lääkärin puoleen ja näytä hänelle pakkausseloste tai myyntipäällys.

Henkilöiden, jotka ovat yliherkkiä vaikuttavalle aineelle tai jollekin apuaineelle, tulee välttää kosketusta eläinlääkkeen kanssa.

Raskaana olevat naiset eivät saa antaa eläinlääkettä..

Tiineys ja laktatio:

Ei tule antaa tiineille eläimille, paitsi jos tarkoituksena on käynnistää poikiminen. Tiineyden varhaisessa vaiheessa käytön tiedetään aiheuttaneen sikiön epämuodostumia laboratorioeläimillä.

Käyttö tiineyden myöhäisessä vaiheessa voi aiheuttaa abortin tai liian aikaisen poikimisen märehitijöillä ja vaikutus voi olla samanlainen muissa eläinlajeissa.

Valmisteen käyttö lypsäville lehmille voi aiheuttaa maidontuotannon vähenemistä.

Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset:

Tulehduskipulääkkeiden samanaikainen käyttö voi pahentaa mahasuolikanavan haavaumia.

Koska kortikosteroidit voivat heikentää immuunivastetta rokotteelle, deksametasonia ei tulisi käyttää samanaikaisesti rokotteiden kanssa eikä kahden viikon sisällä rokotuksen jälkeen.

Deksametasonin käyttö voi pienentää kaliumpitoisuutta ja siksi lisätä sydänglykosidien aiheuttaman myrkytyksen vaaraa. Kaliumpitoisuuden pienentymisen riski voi lisääntyä, jos deksametasonia käytetään yhdessä kaliumia hukkaavien nesteenoistolääkkeiden kanssa.

Yhteiskäyttö antikoliiniesteraasien kanssa voi aiheuttaa lisääntyvää lihasheikkoutta potilailla, joilla on myastenia gravis.

Glukokortikoidit estävät insuliinin vaikutusta.

Yhteiskäyttö fenobarbitaalin, fenytoiinin ja rifampisiinin kanssa voi heikentää deksametasonin vaikutuksia.

Yliannostus:

Yliannostus voi aiheuttaa uneliaisuutta ja letargiaa (pitkäkestoinen horrostila) hevosilla. Katso kohta Haittavaikutukset.

Käyttöä koskevat erityiset rajoitukset ja erityiset ehdot:

Ei oleellinen.

Merkittävät yhteensopimattomuudet:

Koska yhteensopimattomuustutkimuksia ei ole tehty, eläinlääkettä ei saa sekoittaa muiden eläinlääkkeiden kanssa.

7. Haittatapahtumat

Hevonen, nauta, sika, koira ja kissa:

Hyvin harvinainen (< 1 eläin 10 000 hoidetusta eläimestä, yksittäiset ilmoitukset mukaan luettuina):	Polydipsia ¹ ,polyfagia ¹ Polyuria ¹ Hypokalemia ² , veren biokemiallisten ja hematologisten parametrien muutokset, hyperglykemia ³ Hepatomegalia ⁴ Haimatulehdus ⁵ Kaviokuume
Määrittelemätön esiintymistiheys (ei voida arvioida käytettävissä olevien tietojen perusteella):	Hoitoperäinen lisämunuaiskuoren liikatoiminta (Cushingin tauti) ⁶ Natriumin kertyminen ² , vedenpidätys ² Ihon kalkkiutuminen Viivästynyt haavan paraneminen, heikentynyt vastustuskyky olemassa oleville infektioille tai niiden paheneminen ⁷ Ruoansulatuskanavan haavauma ⁸ Jälkeisten jääminen, kohtutulehdus, lisääntymiskyvyn heikkeneminen Vähentynyt maidontuotanto

¹ Systeemisen annon jälkeen ja erityisesti hoidon alkuvaiheessa.

² Pitkäaikaisessa käytössä.

³ Ohimenevä.

⁴ Liittyen kohonneisiin seerumin maksaentsyymiarvoihin.

⁵ Lisääntynyt akuutin haimatulehduksen riski.

⁶ Rasvojen, hiilihydraattien, proteiinien ja kivennäisaineiden aineenvaihdunnan merkittävä muuttuminen, esim. kehon rasvan uudelleenjakautuminen, lihasheikkous ja lihasmassan vähentyminen sekä osteoporoosi voi olla seurauksena.

⁷ Bakteeri-infektion yhteydessä tarvitaan yleensä antibakteerinen lääkesuoja steroideja käytettäessä. Virusinfektioiden yhteydessä steroidit voivat pahentaa tai nopeuttaa taudin etenemistä.

⁸ Voi pahentua potilailla, joille annetaan ei-steroidisia tulehduskipulääkkeitä, ja eläimillä, joilla on selkäydinvamma.

Kortikosteroideilla tiedetään olevan monia haittavaikutuksia. Vaikka yksittäiset suuret annokset ovat yleensä hyvin siedettyjä, ne voivat aiheuttaa vakavia sivuvaikutuksia pitkäaikaisessa käytössä ja kun annetaan estereitä, joilla on pitkä vaikutusaika. Keskipitkässä tai pitkäaikaisessa käytössä annos tulee siksi yleensä pitää mahdollisimman pienenä oireiden hallitsemiseksi.

Hoidon aikana vaikuttavat annokset estävät hypotalamus-aivolisäke-lisämunuais-akselia. Hoidon lopettamisen jälkeen voi ilmaantua oireita aina lisämunuaisten vajaatoiminnasta lisämunuaiskuoren atrofiaan, ja tämän seurauksena eläimen kyky selvitä stressaavista tilanteista voi olla riittämätön. Tästä syystä tulee kiinnittää huomiota keinoihin, joilla voidaan vähentää hoidon lopettamisen jälkeen esiintyviä lisämunuaisten vajaatoiminnan aiheuttamia ongelmia (katso lisätietoja aihetta koskevista teksteistä).

Haittatapahtumista ilmoittaminen on tärkeää. Se mahdollistaa eläinlääkkeen turvallisuuden jatkuvan seurannan. Jos havaitset haittavaikutuksia, myös sellaisia, joita ei ole mainittu tässä pakkausselosteessa, tai olet sitä mieltä, että lääke ei ole tehonnut, ilmoita ensisijaisesti asiasta eläinlääkärillesi. Voit ilmoittaa kaikista haittavaikutuksista myös myyntiluvan haltijalle tai myyntiluvan haltijan paikalliselle edustajalle käyttämällä tämän pakkausselosteen lopussa olevia yhteystietoja tai kansallisen ilmoitusjärjestelmän kautta: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea [www-sivusto:](http://www.fimea.fi)

<https://www.fimea.fi/elainlaakkeet/>

8. Annostus, antoreitit ja antotavat kohde-eläinlajeittain

Hevonen: laskimoon, lihakseen, nivelen sisään, limapussin sisään tai paikallisesti.
Nauta, sika, koira ja kissa: lihakseen.

Tulehduksellisten tai allergisten tilojen hoitoon suositellaan seuraavia keskimääräisiä annoksia.
Todellinen annos tulisi kuitenkin määritellä oireiden vakavuuden ja esiintymisajan perusteella.

Eläinlaji	Annostus
Hevonen, nauta, sika	0,06 mg/kg elopainoa, vastaten 1,5 ml/50 kg
Koira, kissa	0,1 mg/kg elopainoa, vastaten 0,5 ml/10 kg

Primaarin ketoosin hoitoon naudalla

0,02–0,04 mg/kg elopainoa vastaten 5-10 ml lehmää kohden lihakseen annettuna injektiona suositellaan lehmän koosta ja oireiden kestosta riippuen. Pidettävä huoli että Channel Island roduille ei anneta yliannosta. Suurempia annoksia tarvitaan, jos oireet ovat jatkuneet jo jonkin aikaa tai jos hoidetaan uudelleen sairastuneita eläimiä.

Poikimisen käynnistämiseen

0,04 mg/kg elopainoa vastaten 10 ml lehmää kohden yksittäisenä lihakseen annettuna injektiona kerran tiineyden 270 päivän jälkeen.

Poikiminen alkaa yleensä 48–72 tunnin sisällä.

Niveltulehduksen, limapussintulehduksen tai jännetuppitulehduksen hoito hevosella yhdellä nivelensisäisellä, limapussinsisäisellä tai paikallisinjektiolla

Annos 1-5 ml

Nämä annokset eivät ole tarkkoja; niitä voi pitää vain ohjeellisina. Ennen nivelensisäistä tai limapussinsisäistä injektioita tulisi vastaava nivelnestemäärä poistaa. Tarkka aseptiikka on välttämätön.

9. Annostusohjeet

Pienien (alle 1 ml) annostilavuuksien antamiseen tulisi käyttää sopivalla asteikolla varustettua ruiskua riittävän annostarkkuuden varmistamiseksi.

10. Varoajat

Nauta teurastus: 8 vuorokautta

 maito: 72 tuntia

Sika teurastus: 2 vuorokautta

Hevonen teurastus: 8 vuorokautta

Ei saa käyttää hevosille, joiden maitoa käytetään elintarvikkeeksi.

11. Säilytystä koskevat erityiset varotoimet

Ei lasten näkyville eikä ulottuville.

Älä säilytä yli 25 °C. Ei saa jäätyä. Pidä injektiopullo ulkopakkauksessa.

Älä käytä tätä eläinlääkettä viimeisen käyttöpäivämäärän jälkeen, joka on ilmoitettu etiketissä ja ulkopakkauksessa merkinnän Exp. jälkeen. Viimeisellä käyttöpäivämäärällä tarkoitetaan kuukauden viimeistä päivää.

Sisäpakkauksen ensimmäisen avaamisen jälkeinen kesto aika: 28 vuorokautta.

12. Erityiset varotoimet hävittämiselle

Lääkkeitä ei saa kaataa viemäriin eikä hävittää talousjätteiden mukana.

Eläinlääkkeiden tai niiden käytöstä syntyvien jättemateriaalien hävittämisessä käytetään paikallisia palauttamisjärjestelyjä sekä kyseessä olevaan eläinlääkkeeseen sovellettavia kansallisia keräysjärjestelmiä. Näiden toimenpiteiden avulla voidaan suojella ympäristöä.

Kysy käyttämättömien lääkkeiden hävittämisestä eläinlääkäriltäsi tai apteekista.

13. Eläinlääkkeiden luokittelu

Eläinlääkemääräys.

14. Myyntilupien numerot ja pakkauskoot

MTnr: 24307

Pahvipakkaus, jossa 1 x 25 ml:n, 50 ml:n tai 100 ml:n injektiopullo.

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole markkinoilla.

15. Päivämäärä, jolloin pakkausselostetta on viimeksi tarkistettu

13.11.2024

Tätä eläinlääkettä koskevaa yksityiskohtaista tietoa on saatavilla unionin valmistetietokannassa (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Yhteystiedot

Myyntiluvan haltija ja erän vapauttamisesta vastaava valmistaja:

Eurovet Animal Health B.V., Handelsweg 25, 5531 AE Bladel, Alankomaat

Paikalliset edustajat ja yhteystiedot epäillyistä haittatapahtumista ilmoittamista varten:

Dechra Veterinary Products Oy

Linnoitustie 4

02600 ESPOO

Suomi

Puh.: +358 (0)22510500

Lisätietoja tästä eläinlääkkeestä saa myyntiluvan haltijan paikalliselta edustajalta.

17. Lisätietoja

BIPACKSEDEL

1. Det veterinärmedicinska läkemedlets namn

Rapidexon vet 2 mg/ml injektionsvätska, lösning.

2. Sammansättning

Varje ml innehåller:

Aktiv substans:

Dexametason (som dexametasonnatriumfosfat) 2,0 mg

Hjälpämne:

Bensylalkohol (E1519) 15,0 mg

En klar, färglös lösning praktiskt taget fri från partiklar.

3. Djurslag

Häst, nöt, svin, katt och hund.

4. Användningsområden

Till häst, nöt, svin, katt och hund:

Behandling av inflammatoriska eller allergiska tillstånd.

Till nöt:

Behandling av primär ketos

Induktion av kalvning

Till häst:

Behandling av inflammerade leder, bursor eller sen(skid)or

5. Kontraindikationer

Använd inte till djur med diabetes mellitus, njurinsufficiens, hjärtinsufficiens, hyperadrenokorticism eller osteoporos, med undantag för i akuta situationer.

Använd inte vid virusinfektion under den viremiska fasen eller vid fall av systemiska svampinfektioner.

Använd inte till djur med gastrointestinala sår eller hornhinnėsår, eller demodikos.

Administrera intra-artikulärt där det finns tecken på frakturer, bakteriell ledinflammation eller aseptisk bennekros (celldöd).

Använd inte vid överkänslighet mot den aktiva substansen, mot kortikosteroider eller mot något av hjälpämnena.

Se avsnittet "Särskilda varningar".

6. Särskilda varningar

Särskilda försiktighetsåtgärder för säker användning hos det avsedda djurslaget:

Om det läkemedlet används för induktion av kalvning hos nöt kan en hög frekvens av kvarhållen placenta och möjlig efterföljande metrit och/eller subfertilitet förekomma.

Behandlingssvar vid långtidsbehandling ska följas med jämna mellanrum av en veterinär.

Hos häst har användning av kortikosteroider rapporteras framkalla laminitis (fång). Hästar som behandlas med sådana preparat ska därför följas oftare under behandlingsperioden.

På grund av den aktiva ingrediensens farmakologiska egenskaper ska försiktighet iakttas när produkten används till djur med ett försvagat immunsystem.

Använd en avtappningshåll när grupper med djur behandlas, för att undvika att proppen sticks sönder. Förutom vid acetonemi och förlossningsinduktion är avsikten med kortikoidtillförsel att förbättra kliniska symtom snarare än att erbjuda ett botemedel.

Efter intra-artikulär tillförsel ska användning av leden minimeras i en månad och kirurgi av leden ska inte utföras inom åtta veckor efter att detta administreringssätt har använts.

Endast den 25 ml injektionsflaskan ska användas för att behandla katt, hund och små kulingar för att förhindra överdriven punktion av tillslutningen.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som ger läkemedlet till djur:

Vid oavsiktlig självinjektion, uppsök genast läkare och visa bipacksedeln eller etiketten.

Personer med känd överkänslighet mot den aktiva substansen eller något av hjälpämnen bör undvika kontakt med läkemedlet.

Läkemedlet bör inte administreras av gravida kvinnor.

Dräktighet och digivning:

Ska inte användas till dräktiga honor, förutom då avsikten är att inducera förlossning. Det är känt att tillförsel tidigt i dräktigheten har orsakat fostermissbildningar hos laboratoriedjur. Tillförsel sent i dräktigheten orsakar troligen abort eller tidig kalvning hos idisslare och kan ha liknande effekter hos andra arter.

Användning av det veterinärmedicinska läkemedlet hos lakterande kor kan medföra en minskad mjölkprodukt.

Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner:

Samtidig användning med icke-steroida antiinflammatoriska medel kan förvärra gastrointestinala sår. Eftersom kortikosteroider kan minska immunsvaret vid vaccination ska dexametason inte användas i kombination med vaccin eller inom två veckor efter vaccination.

Administrering av dexametason kan inducera hypokalemi och därmed öka risken för toxicitet från hjärtglykosider. Risken för hypokalemi kan öka om dexametason administreras tillsammans med kaliumdrivande diuretika.

Samtidig användning med antikolinesteras kan medföra ökad muskelsvaghet hos patienter med myasthenia gravis.

Glukokortikoider motverkar effekterna av insulin.

Samtidig användning med fenobarbital, fenytoin och rifampicin kan minska effekterna av dexametason.

Överdoser:

En överdos kan inducera dåsighet och letargi hos häst. Se avsnittet "Biverkningar" ovan.

Särskilda begränsningar för användning och särskilda användningsvillkor:

Ej relevant.

Viktiga blandbarhetsproblem:

Då blandbarhetsstudier saknas ska detta läkemedel inte blandas med andra läkemedel.

7. Biverkningar

Nöt, häst, svin, hund och katt:

Mycket sällsynta (färre än 1 av 10 000 behandlade djur, enstaka rapporterade händelser inkluderade):	Polydipsi ¹ , polyfagi ¹ Polyuri ¹ Hypokalemi ² , förändringar av biokemiska och hematologiska blodvärden, hyperglykemi ³ Hepatomegali ⁴ Pankreatit ⁵ Laminit
Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)	Iatrogen hyperadrenokorticism (Cushing syndrom) ⁶ Natriumretention ² , vätskeretention ² Kutan kalcinos Fördröjd sårhäkning, nedsatt resistens mot eller förvärring av befintliga infektioner ⁷ Gastrointestinala sår ⁸ Kvarhållen moderkaka, metrit, subfertilitet Minskad mjölkproduktion

¹ Efter systemisk administrering och framför allt i början av behandlingen.

² Vid långvarig användning.

³ Övergående.

⁴ Med förhöjda leverenzymen i serum.

⁵ Ökad risk för akut pankreatit.

⁶ Omfattar signifikant förändring av fett-, kolhydrat-, protein- och mineralmetabolism, t.ex. kan omfördelning av kroppsfett, muskelsvaghet och muskelförlust bli resultatet.

⁷ Vid bakteriell infektion krävs vanligtvis samtidig antibakteriell behandling när steroider används. Vid virusinfektioner kan steroider förvärra eller skynda på sjukdomsförloppet.

⁸ Kan förvärras hos patienter som får antiinflammatoriska läkemedel och hos djur med ryggmärgsskada.

Det är känt att kortikosteroider leder till en rad biverkningar. Medan höga engångsdoser vanligtvis tolereras väl kan de orsaka svåra biverkningar vid långtidsanvändning och när långverkande estrar administreras. Dosering vid medellång till långvarig användning bör därför i allmänhet hållas till lägsta nödvändiga för att kontrollera kliniska symtom.

Under behandling hämmar effektiva doser samspelet mellan hypotalamus, hypofys och binjurebark. Efter behandlingsavbrott kan tecken på binjurebarksinsufficiens som sträcker sig till binjurebarksatrofi uppkomma och detta kan göra djuret oförmögen att adekvat hantera stressituationer. Man bör därför beakta sätt att minimera problem med binjurebarksinsufficiens efter utsättning av behandling (se standardtexter för mer information).

Det är viktigt att rapportera biverkningar. Det möjliggör fortlöpande säkerhetsövervakning av ett läkemedel. Om du observerar biverkningar, även sådana som inte nämns i denna bipacksedel, eller om du tror att läkemedlet inte har fungerat, meddela i första hand din veterinär. Du kan också rapportera eventuella biverkningar till innehavaren av godkännande för försäljning eller den lokala företrädaren för innehavaren av godkännandet för försäljning genom att använda kontaktuppgifterna i slutet av denna bipacksedel, eller via ditt nationella rapporteringssystem:

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
webbplats: <https://www.fimea.fi/sv/veterinar>

8. Dosering för varje djurslag, administreringssätt och administreringsväg(ar)

Häst: Intravenös, intramuskulär, intra-artikulär, intrabursal eller lokal användning.

Nöt, svin, katt och hund: Intramuskulär användning.

För behandling av inflammatoriska eller allergiska tillstånd rekommenderas följande genomsnittliga doser. Den faktiska dosen som används ska dock avgöras efter symtomens allvarlighet och hur länge de har förekommit.

Djurart	Dosering
Häst, nöt, svin	0,06 mg/kg kroppsvikt motsvarande 1,5 ml/50 kg
Hund, katt	0,1 mg/kg kroppsvikt motsvarande 0,5 ml/10 kg

För behandling av primär ketos hos nöt

0,02 till 0,04 mg/kg kroppsvikt motsvarande 5-10 ml per ko givet som intramuskulär injektion rekommenderas beroende på kons storlek och symtomens varaktighet. Försiktighet ska iakttas för att inte överdosera kreaturstammar från Kanalöarna. Större doser kommer att krävas om symtom har förekommit en längre tid eller vid behandling av djur med återfall.

För induktion av kalvning

0,04 mg/kg kroppsvikt motsvarande 10 ml per ko som en enkel intramuskulär injektion på dag 270 av dräktigheten.

Kalvning inträffar normalt inom 48-72 timmar.

För behandling av inflammation av leder, bursa eller sen(skid)or med enkel intra-artikulär, intrabursal eller lokal injektion hos häst

Dosering 1-5 ml

Dessa mängder är inte specifika och anges enbart som vägledning. Injektioner in i ledutrymmen eller bursa ska föregås av borttagandet av motsvarande volym synovialvätska. Strikt aseptik är nödvändig.

9. Råd om korrekt administrering

För att mäta små volymer om mindre än 1 ml bör en lämpligt graderad spruta användas för att säkerställa exakt administration av korrekt dos.

10. Karenstider

Nöt	Kött och slaktbiprodukter:	8 dagar
	Mjölk:	72 timmar
Svin	Kött och slaktbiprodukter:	2 dagar
Häst	Kött och slaktbiprodukter:	8 dagar
Ej godkänt för användning till lakterande häst som producerar mjölk för humankonsumtion.		

11. Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras utom syn- och räckhåll för barn.

Förvaras vid högst 25 °C. Får ej frysas. Förvara injektionsflaskan i ytterkartongen.

Använd inte detta läkemedel efter utgångsdatumet på etiketten och kartongen efter Exp. Utgångsdatumet är den sista dagen i angiven månad. Hållbarhet i öppnad innerförpackning: 28 dagar.

12. Särskilda anvisningar för destruktion

Läkemedel ska inte kastas i avloppet eller bland hushållsavfall.

Använd retursystem för kassering av ej använt läkemedel eller avfall från läkemedelsanvändningen i enlighet med lokala bestämmelser. Dessa åtgärder är till för att skydda miljön.

Fråga veterinär eller apotekspersonal hur man gör med läkemedel som inte längre används.

13. Klassificering av det veterinärmedicinska läkemedlet

Receptbelagt läkemedel.

14. Nummer på godkännande för försäljning och förpackningsstorlekar

MTnr: 24307

Kartong med 1 x 25 ml, 50 ml eller 100 ml injektionsflaska.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

15. Datum då bipacksedeln senast ändrades

13.11.2024

Utförlig information om detta läkemedel finns i unionens produkt databas (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Kontaktuppgifter

Innehavare av godkännande för försäljning och tillverkare ansvarig för frisläppande av tillverkningssats:

Eurovet Animal Health B.V., Handelsweg 25, 5531 AE Bladel, Nederländerna

Lokal företrädare och kontaktuppgifter för att rapportera misstänkta biverkningar:

Dechra Veterinary Products Oy

Linnoitustie 4

02600 ESBO

Finland

Tel.: +358 (0)22510500

För ytterligare upplysningar om detta läkemedel, kontakta den lokala företrädaren för innehavaren av godkännandet för försäljning:

17. Övrig information